

41. А Иисусъ отговори и рече : О роде невѣрный и развращенный, до кога ще бѣдѣ съ васъ, и ще вы търпѣж ? Доведи *ми* сына си тука.

42. И той още като идяше, трѣшнѣ го бѣсъ-тъ, и го покѣса. А Иисусъ запрѣти духу нечистому, и исцѣли момче-то, и даде го на бащѣ му.

43. И удивявахъ ся всички на величїе-то Божїе. И когато ся всички чудяхъ на всичко това що правяше Иисусъ, той рече на ученицы-тъ си :

44. Вложѣте вы въ уши-тъ си тѣзи словеса ; защото Сынъ челоувѣческий ще бѣде прѣдаденъ въ челоувѣчески рѣчѣ.

45. Но тѣ не разумѣвахъ тѣзи рѣчь, и покрыта бѣ отъ тѣхъ, за да ѣж не разберѣтъ : и бояхъ ся да го попытатъ за тѣзи рѣчь.

46. И влѣзе въ тѣхъ помыслъ такъвъ : Кой ли отъ тѣхъ ще да е по голѣмъ.

47. А Иисусъ като видѣ помыслъ-тъ на сърдце-то имъ, зѣ *едно* дѣте, и постави го при себе си ;

48. И рече имъ : Който приеме това дѣте въ мое-то име, мене приима ; и който приеме мене, приима того който мя е проводилъ ; защото който е най малкъ между всинца ви, той ще е голѣмъ.

49. А Иоаннъ отговори и рече : Наставниче, видѣхмы нѣкого си който изгоняваше бѣсове съ твое име, и понеже не слѣдува съ насъ възбранихмы му.

50. И рече му Иисусъ : Не дѣйте му възбранява ; защото който не е противу насъ, откѣдѣ насъ е.

51. И когато ся испълнихъ дни-тъ да ся възнесе, той утвърди лице-то си да пѣтува къмъ Иерусалимъ.

52. И отпрати прѣдъ себе си вѣстители, които отидохъ и влѣзохъ въ село Самарянско да му приготвятъ *мѣсто*.

53. Но *тамъ* го не прїяхъ, защото лице-то му бѣ на пѣтуванїе къмъ Иерусалимъ.